



תת"ע 191/05/16 - מדינת ישראל נגד מוחמד אחמד

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 191-05-16 מדינת ישראל נ' אחמד
בפני כב' השופט יעקב בכר, שופט בכיר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מוחמד אחמד

הנאשם

הכרעת דין

1. ראשית דברי:

בהמשך להחלטתי מיום 20/02/18, לפיה הוריתי על זיכוי של הנאשם מהמיוחס לו לאחר שמיעת הראיות בתיק, להלן נימוקי להחלטה הנ"ל:

2. נסיבת המקרה:

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו ביום 31/01/16 ביצע עבירת מהירות, וזאת בניגוד **לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961** (להלן: "**התקנות**"). טענתו המרכזית של הנאשם, המחוזקת בעדות אביו, הינה כי בשעת האירוע הנ"ל, מי שנהג ברכב היה מר חאסן, אשר עבד עם אביו אותה תקופה.

3. דיון והכרעה:

אין חולק כי בשעת האירוע, הבעלים הרשום של הרכב אשר באמצעותו בוצעה העבירה הינו הנאשם. לפיכך, חלה האחריות המוטלת על בעל רכב באשר הוא, כאמור בסעי' 27(ב) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: "**הפקודה**") לפיה, אם נעשתה עבירת תעבורה ברכב, רואים את בעל הרכב כאילו הוא נהג ברכב אותה שעה למעט אם הוכיח מי נהג ברכב, או אם הוכיח למי מסר את החזקה ברכב או הוכח שהרכב נלקח ממנו בלי ידיעתו ובלי הסכמתו. חזקת הבעלות הקבועה **בסעיף 27(ב) לפקודה** היא חזקה שבדין. הלכה מושרשת היא שהפרכת חזקה מן הדין מותנית בעמידה במאזן ההסתברויות. מכאן, כי הנאשם אינו יוצא לידי חובתו על ידי הקמת ספק סביר, אלא עליו להוכיח את גרסתו ברמה של הטיית מאזן ההסתברויות לזכותו (**ראה ע"פ 7475/95 מדינת ישראל נ' בן שטרית [פורסם בנבו] מפי כב' השופט קדמי, תת"ע (תעבורה ת"א)**



8206-01-13 מדינת ישראל נ' זאב רפאל (פורסם בנבו, 18.01.2015).

במקרה דנן, ולאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים והעדויות, סבורני כי הצליח הנאשם להוכיח את גרסתו ברמה של הטיית מאזן ההסתברויות לזכותו ולהפריך את חזקת הבעלות אשר בסעי' 27(ב) לפקודה:

ראשית, עפ"י עדותו של אבי הנאשם, מר עיסאם אחמד, עולה כי אבי הנאשם היה משתמש באופן קבוע ברכבו של הנאשם והרכב היה רק בשימוש, וביום האירוע עצמו, 31/01/16, העיד כי הרכב היה במחיצתו ומי שנהג ברכב היה עובד שלו בשם חאסן אשר היה נוהג עבורו ברכב באופן קבע. עוד העיד מר אחמד כי הוא לא היה נוהג על הרכב בשעות הלילה (שעת האירוע במקרה דנן) אלא לוקח איתו נהג, כגון מר חאסן שנהג ברכב בשעת האירוע. מר אחמד אף הדגיש כי ברכב לא היה עימו אף אחד חוץ מאשר חאסן.

שנית, חיזוק לעדות זו ניתנה מפי הנאשם עצמו, אשר העיד כי קנה את הרכב ומסר אותו לאביו לצורכי עבודה, וכאשר התבשר על דו"ח המהירות שניתן, פנה לאביו וזה ענה לו כי חסאן הוא זה שנהג ברכב וצולם ע"י מצלמת המהירות.

שלישית, העיד מר חאסן עצמו כי הוא נהג ברכב ביום האירוע אך לא בשעת האירוע עצמה. לעניין זה, לא נתתי אמון בגרסה זו של חאסן, זאת לאור עדויות הנאשם ואביו וכן לאור העובדה כי חאסן זיהה במהלך עדותו צילום רישיון נהיגה שלו, שהיה לטענת הסניגור בחזקת אבי הנאשם לאחר שזה נמסר לו ע"י מר חאסן עצמו.

4. סיכום:

לאור העובדה כי נתתי אמון בגרסת הנאשם ואביו ומעדיפה על פני גרסתו של חאסן, הנני מזכה את הנאשם מהעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ח' תמוז תשע"ח, 21 יוני 2018, במעמד הצדדים